

Борис Пастернак

Зимна ноц

Вилня по цялата земя,
навред снежеше.
Свещта гореше у дома,
свещта гореше.

Мушици както се роят
край лампа лятос –
така напираше снегът
отвън, в стъклата.

Стъклото в зимната тъма
от скреж цъфтеше.
Свещта гореше у дома,
свещта гореше.

Бе в сенки целият таван
сред тъмнината.
И крак до крак, и длан до длан
съдба – в съдбата.

Пантофки падаха в нощта,
в среднощна доба
и сълзи ронеше свещта
по твоята роба.

Мъглата дрипави валма
навред кълбеше.
Свещта гореше у дома,
свещта гореше.

В миг пламъкът се олюля.
И рой съблазни
извиха ангелски крила
кръстообразно.

Бе февруари, сняг димя
и все тъй беше:
свещта гореше у дома,
свещта гореше.

КРАЙ

© 1946 Борис Пастернак
© 1990 Кирил Кадийски, превод от руски

Борис Пастернак
Зимняя ночь, 1946

Сканиране: sir_Ivanhoe, юни 2008
Разпознаване и последна редакция: NomaD, юни 2008 г.

Публикация

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8290>]